U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní třída 16, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného č. j. 1905/11, doručeného žalobci dne 14. 7. 2011, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 9. 8. 2011, č. j. 44 A 76/2011 - 4,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým byla výše označená věc postoupena Městskému soudu v Praze. Stěžovatel podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného č. j. 1905/11, které mu bylo doručeno dne 14. 7. 2011, Krajskému soudu v Praze. Jelikož však rozhodnutí vydala Česká advokátní komora, která má své sídlo v hlavním městě Praze, postoupil Krajský soud v Praze usnesením ze dne 9. 8. 2011 věc Městskému soudu v Praze s poukazem na ustanovení § 7 odst. 6 a § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Stěžovatel následně přípisem navrhl, aby Krajský soud provedl podle § 54 odst. 4 ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s. opravu svého shora uvedeného usnesení. Krajský soud v Praze vydal dne 12. 10. 2011 usnesení (nadepsané jako „opravné usnesení“) č. j. 44 A 76/2011 - 12, kterým návrh na opravu usnesení ze dne 9. 8. 2011, č. j. 44 A 76/2011 - 4, zamítl. V odůvodnění mj. uvedl, že usnesení neobsahuje žádné chyby v psaní či počtech ani jiné zjevné nesprávnosti.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. (ve znění ke dni podání kasační stížnosti, tj. před novelou provedenou zákonem č. 303/2011 Sb.) se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí

vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení napadeného usnesení stěžovateli, tedy pátek 2. 9. 2011 (viz doručenka na č. l. 4). Poslední den lhůty tak připadá na pátek 16. 9. 2011, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost sepsaná stěžovatelem dne 31. 10. 2011 je tedy zjevně opožděná. Ze spisu sice nelze seznat přesné datum podání kasační stížnosti k poštovní přepravě (neboť stěžovatel ji adresoval Městskému soudu v Praze a zaslal v jedné obálce s celkem 33 různými podáními, přičemž fotokopie obálky v tomto spisu neumožňuje vyčíst datum razítka pošty), ale již samotné sepsání kasační stížnosti bylo učiněno značně po lhůtě. Tuto skutečnost jen potvrzuje to, že Městskému soudu v Praze došla kasační stížnost 14. 11. 2011 a dne 15. 11. 2011 ji obdržel Krajský soud v Praze jako soud příslušný. To vedle samotné datace kasační stížnosti vylučuje možnost, že by kasační stížnost byla podána k poštovní přepravě přede dnem 16. 9. 2011, který je posledním dnem lhůty.

Na věci nic nemění ani to, že usnesením (nadepsaným jako „opravné usnesení“) ze dne 12. 10. 2011, č. j. 44 A 76/2011 - 12, rozhodl krajský soud tak, že návrh na opravu usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 9. 8. 2011, č. j. 44 A 76/2011 - 4, se zamítá. Nová lhůta pro podání kasační stížnosti podle § 106 odst. 2 s. ř. s. totiž začne běžet pouze tehdy, pokud byla opravným usnesením provedena oprava výroku rozhodnutí krajského soudu (viz blíže usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2011, č. j. 3 Ads 12/2011 - 79, www.nssoud.cz). Právní názor ve stejném duchu, byť za poněkud odlišných okolností, Nejvyšší správní soud vyslovil i v rozsudku ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4 Ans 3/2006 - 123, publ. pod č. 1177/2007 Sb. NSS. Tento rozsudek prošel i testem ústavnosti, neboť Ústavní soud se ve svém usnesení ze dne 12. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 1213/2007, s uvedeným názorem ztotožnil a ústavní stížnost v části, v níž se dotýkala této otázky, jako zjevně neopodstatněnou odmítl.

Za této situace soud již nečinil procesní úkony, které by v případě včasné kasační stížnosti činit musel (např. nebylo rozhodnuto o žádosti stěžovatele, aby mu byl ustanoven zástupcem advokát a aby byl stěžovatel osvobozen od soudních poplatků). Lze přiměřeně poukázat v tomto směru i na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2008, č. j. 7 Afs 34/2008 - 103, www.nssoud.cz, z něhož plyne, že je-li Nejvyššímu správnímu soudu předložena zjevně opožděná kasační stížnost, aniž bylo krajským soudem rozhodnuto o žádosti stěžovatele na osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů, bylo by přepjatým formalismem a v rozporu se zásadou hospodárnosti soudního řízení, aby kasační soud vracel spis zpět krajskému soudu k odstranění nedostatku v podmínkách řízení, resp. k postupu podle § 108 odst. 1 s. ř. s., namísto toho, aby sám rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. února 2012

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu